

[Honoré.]

tilstrækkeligt, at bladet, når det ikke vil optage berigtigelsen, sender den tilbage til den berigtigelsessøgende med oplysning om adressen på berigtigelsesnævnet.

Det er ikke politiske partier eller store og mægtige institutioner, der i første række er tænkt på her. Det er virkelig ganske almindelige mennesker, der har meget svært ved at komme igennem. Det er jo ikke det enkelte menneske, der først og fremmest vil misbruge en sådan lov, men magthaverne, der misbruger deres magt, det er jo i hvert fald visse dele af pressen. Hvis vi vil beskytte det enkelte menneske, beskytte den svage, så mener jeg, at det er en lovgivning med disse intentioner, der må udformes.

Vi vil altså ikke hænge os i enkeltheder i dette lovforslag, vi går gerne med til at foretage præciseringer, beskæringer og begrænsninger, hvis de oplysninger og meningsudviklinger, der vil komme i udvalget, kan give anledning til det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af borgerlig straffelov, aftaleloven m. v. (Bekæmpelse af skadelig økonomisk virksomhed m. v.).

(Lovforslaget (nr. 156) findes i tillæg A. sp. 2593, fremsættelsen i tidenden sp. 5014).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Formanden:

Jeg skal meddele, at der er indtil 10 minutters taletid for ordførerne.

Ole Espersen (S):

Det er jo en hel række love, det drejer sig om, men interessen vil nok koncentrere sig

omkring ændringerne i straffeloven. Før jeg kommer til dem, skal jeg komme med et par bemærkninger om de øvrige ændringer.

De ændringer i aftaleloven, som foreslås, er meget vidtrækkende. Der er ikke blot tale om, at man udvider udnyttelsesparagraffen eller den civile ågerparagraf; der er tale om, at man vil indføre en helt generel ugyldighedsbestemmelse i § 36, således at en aftale skal kunne tilsidesættes, hvis det vil være urimeligt eller i strid med redelig handlemåde at gøre den gældende. Denne meget, meget voldsomme udvidelse, denne helt generelle bestemmelse, kan i og for sig forekomme overraskende, når man tager den tilbageholdenhed med hensyn til en generel bestemmelse i straffeloven i betragtning, som jo udvises fra justitsministerens side. Her er der virkelig tale om, at man siger til dommerne, at de fra gang til gang skal finde ud af, hvad der er rimeligt eller urimeligt ud fra en almindelig samfundsmæssig vurdering. Det er en form for politisk opgave, man dér giver dommerne.

Hvad er en urimelig aftale? Ja, de aftaler, der blev indgået her i tinget i går, vil nogle måske mene er urimelige. Andre vil mene, de skulle være ugyldige på grund af letsind eller enfoldighed, men det er svært at sige, om sådan nogle aftaler er urimelige, om de er ugyldige af den ene eller den anden grund. Jeg går ud fra, at justitsministeren kan bekræfte, at politiske aftaler falder uden for aftalelovens regler. Men under alle omstændigheder er det, der her er tale om, noget, som vi mener er nødvendigt; vi mener, at det er forslag, som nok er vidtrækkende, men som er rimelige, og derfor kan vi tilslutte os forslagene til ændringer i aftaleloven.

Der foreslås også ændringer i tinglysningsloven, bl. a. således at en tinglysningsdommer skal kunne afvise et dokument fra tinglysning, hvis han får på fornemmelsen, at dokumentet lider af en eller anden form for ugyldighed, f. eks. at den aftale, som dokumentet vedrører, er ugyldig, fordi den er urimelig. I sådan en situation skal dommeren kunne afvise dokumentet fra tinglysning. Også det synes vi teoretisk set er en god idé. Jeg understreger, at vi mener, det her kan være noget teoretisk, fordi hvordan kan man virkelig forestille sig, at dommerne eller deres fuldmægtige eller kontorpersona-